

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*

ปัญญพร เหล่าลูกอินทร์¹

บุญญ์สุทธินา ปริญญาวัฒน์² ษญาธิษณ์ สุระเสนา³ ตฤณกร สนธิรักษ์⁴

(วันที่รับบทความ: 15 กรกฎาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ: 10 สิงหาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ: 11 สิงหาคม 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับต้น ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 23 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีน จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาหลังเรียน ($\bar{X} = 12.87$, S.D. = 1.59) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.31$, S.D. = 1.91) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในรายวิชาการพูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมการฝึกสื่อสารในสถานการณ์เสมือนจริง ส่งผลให้ความสามารถด้านการพูดภาษาจีนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ: กิจกรรมบทบาทสมมติ, ทักษะการพูดภาษาจีน, การสอนภาษาจีน

* บทความวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2569

¹ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: panchaporn.l@nsru.ac.th (Corresponding Author)

² อาจารย์, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Development of Chinese Speaking Skills through Role-Play Activities among First-Year Students Majoring in Chinese in Faculty of Education at Nakhon Sawan Rajabhat University*

Panchaporn Laolook-in¹

Punsuttiya Preeyawuttirat² Chayanit Surasena³ Tinnakorn Sonthirak⁴

(Received: July 15, 2026; Revised: August 10, 2026; Accepted: August 11, 2026)

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare students' Chinese speaking achievement before and after learning through role-play activities, and 2) to study student satisfaction with learning management using role-play activities for developing Chinese speaking skills. The sample comprised 23 first-year students majoring in Chinese, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, enrolled in the Basic Chinese course during the first semester of the 2026 academic year, selected using purposive sampling. This study employed a one-group pretest-posttest experimental design. The research instruments included lesson plans based on role-play activities, a 30-item Chinese speaking achievement test, and a five-point Likert Scale satisfaction questionnaire. Data were analyzed using the means, standard deviations, and dependent-samples t-tests.

The research findings were as follows:

1. Students' post-learning Chinese speaking achievement ($\bar{X} = 12.87$, S.D. = 1.59) was statistically significantly higher than their pre-test achievement ($\bar{X} = 7.31$, S.D. = 1.91) at the .01 level. This indicates that the instructional process employing role-play activities was effective, helping learners better understand the Chinese speaking course content while promoting communication practice in simulated real-life situations, resulting in effective development of Chinese speaking ability.

2. Overall student satisfaction with learning management using role-play activities was at a high level ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64). The highest-rated item was that the activities enhanced communication skills ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.60).

Keywords: Role-Play Activities, Chinese Speaking Skills, Chinese Language Teaching

* Research Article from Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2026

¹ Lecturer, Program in Chinese, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, E-mail: panchaporn.l@nsru.ac.th (Corresponding Author)

² Lecturer, Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

³ Assistant Professor, Program in Psychology and Guidance, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

⁴ Assistant Professor, Program in English, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ประเทศจีนนับเป็นประเทศที่มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างมากในระบบเศรษฐกิจโลก การขยายตัวทางการค้า การลงทุนและการติดต่อความสัมพันธ์กับต่างประเทศของประเทศจีนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ภาษาจีนเป็นภาษาที่นิยมเรียนอันดับต้น ๆ ของโลก จะเห็นได้จากการที่คนจีนที่มีจำนวนมาก ลำดับต้น ๆ ของโลกก็เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งบ่งบอกได้ว่าประชาชนนิยมใช้ภาษาจีนเป็นภาษากลางสื่อสารทั่วทุกมุมโลก ประเทศจีนเองก็เห็นความสำคัญจึงให้ทุนแก่นักศึกษาต่างชาติเข้าไปเรียนในประเทศจีน เพื่อเผยแพร่วรรณกรรมและวัฒนธรรมจีนของตนสู่ทั่วทุกมุมโลก (Ninlapak and Swangtripob, 2023) แต่การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีนยังเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศจีนกำลังเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าการลงทุนในอนาคตใหม่ แสดงให้เห็นว่าประเทศจีนเป็นประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง เป็นตลาดการค้าที่ใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันที่เรียนภาษาจีนเพิ่มเติมเป็นภาษาที่สามนอกจากภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนภาษาจีนมีมากมาย ซึ่งหากมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เพิ่มหมวดธุรกิจ การติดต่อระหว่างประเทศจีน ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านเศรษฐกิจ สังคม การค้า การลงทุน และภาษาจีนควบคู่กันไป ซึ่งจะกลายเป็นคุณสมบัติเด่นที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการ

การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้นกว้างขึ้น (Academic and Educational Standards Division, 2008, p. 42) สอดคล้องกับ Suttaphakdee (2017, p. 1) ซึ่งกล่าวว่า สถานศึกษาหลายแห่งเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนและจัดทำหลักสูตรภาษาจีนขึ้นในโรงเรียน แต่ภาษาจีนสำหรับคนไทยก็ยังถือว่าเป็นเรื่องที่ยาก เพราะการเรียนต้องใช้ความจำมาก ทั้งการจำคำศัพท์ จำไวยากรณ์ การเรียงประโยค และโดยเฉพาะการพูดออกเสียงสำเนียงภาษาจีน ซึ่งมีผลกระทบต่อการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้านภาษาจีนได้เป็นอย่างมาก

ทักษะการพูดถือเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร การพูดต้องถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็น ตลอดจนความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้สิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ดังที่ Sangphanich (2017, p. 42) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญในบรรดาสี่ทักษะที่ได้รับรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการพูดจึงถือเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ดังที่ Plaengsorn (2016, p. 194) กล่าวว่า ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจะสอนเป็นลำดับแรก เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นได้เป็นอย่างดีทักษะการพูดจึงมีความสำคัญในการใช้ภาษาที่จะฝึกฝนผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่วเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะการเขียนอย่างเข้าใจต่อไป ดังนั้นทักษะการพูดจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาของผู้เรียนเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานทางภาษาในระดับต่ำ ซึ่งจากการศึกษา

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยพบว่า เกิดจากหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็น ด้านครูผู้สอน ด้านเวลา ด้านสื่อการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเรียนอย่างไม่มีความสุข ขาดแคลนหนังสือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้โดยปัญหาสำคัญคือวิธีการสอนและการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม (Klinhom, Mulmee, and Inprasit, 2017, p. 74)

เมื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อันการพูดภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ก็พบว่ามามีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก นอกเหนือจากปัญหาการขาดทักษะพื้นฐานด้านภาษาจีน นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกเมื่อต้องพูดภาษาจีน โดยเฉพาะเมื่อต้องออกมาพูดหรือสนทนาหน้าชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่สามารถทำได้ ดังนั้นการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยเฉพาะการพูดภาษาจีนให้นักศึกษามีความมั่นใจ ผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่แท้จริง ดังนั้นการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการพัฒนาทักษะการพูด โดยเฉพาะการพูดภาษาที่สอง ดังจะเห็นจากงานวิจัยจำนวนมากที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาให้ก้าวหน้าขึ้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้แนวทางที่สร้างแรงจูงใจในการฝึกพูดภาษาจีน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษากิจกรรมบทบาทสมมติในการนำมาประยุกต์สู่การสอนพูดภาษาจีน ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา โดยผู้เรียนต้องทำกิจกรรมอย่างมีความหมายและผลลัพธ์ของกิจกรรมจะเป็นสิ่งประเมินความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ดังที่ Wongyotha, and Thaimit (2018, p.122) ที่กล่าวว่า “กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมทางภาษาที่ผู้สอนใช้เป็นกิจกรรมในการฝึกพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านการแสดงบทบาทที่กำหนดตามสถานการณ์และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างทำกิจกรรมบทบาทสมมติซึ่งสร้างแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ”

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษามีความจำเป็นต้องนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อนำไปพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อันจะทำให้ให้นักศึกษากล้าแสดงออกซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษา

Wiriyaichitra (1989, p. 35-37) ได้ให้ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นที่ผู้เรียน โดยให้ความสำคัญในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นกรอบที่จะนำมาสร้างเป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ ดังนั้น แก่นของการสอนแบบสื่อสารคือการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้สื่อสารเพื่อจะได้พัฒนาสมรรถิยะสื่อสาร การสอนแบบสื่อสารเป็นการสอนสมรรถิยะสื่อสารต่างวัฒนธรรม การสร้างบทเรียนและวิธีการสอนแบบสื่อสารขึ้นอยู่กับบริบทของการเรียนรู้เมื่อบริบทของการเรียนรู้เปลี่ยนไปตามกาลเวลาวิธีการสอนแบบสื่อสารก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย

Larsen-Freeman (2000, pp. 128-132) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ต้องมีความรู้ในเรื่อง โครงสร้างภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน บทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้การสอนที่เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาและผู้เรียนยังต้องมีทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ เนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่าการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าการเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษาและมีการฝึกฝนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร และเมื่อผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงแล้ว ยังช่วยให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนอีกด้วย อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องและเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการทำการกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการพูด

Donkaewbua (2015, p. 146) กล่าวว่า ทักษะการพูด หมายถึง การพบปะพูดคุยระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาเพื่อถ่ายทอดความเข้าใจจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง เป็นกระบวนการเกิดขึ้นควบคู่การฟังซึ่งเป็นกระบวนการแปลความหรือถอดความ

Yimskul (2020, p. 21) กล่าวว่า ทักษะการพูด หมายถึง การแสดงออกพฤติกรรมโดยใช้ถ้อยคำการแสดงหรือการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดออกมาโดยอาศัยถ้อยคำนี้เสียง รวมทั้งกิริยาท่าทาง ทำให้ผู้ฟังได้ยินและเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดจนสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบให้ผู้พูดทราบจนเป็นที่เข้าใจกันได้

สรุปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการส่งสารผ่านการใช้เสียง ภาษาและสีหน้าท่าทาง โดยเกิดขึ้นควบคู่กับการฟัง เป็นกระบวนการแปลความหรือถอดความผู้ฟังจะต้องทำความเข้าใจ

กับสารอย่างละเอียดถี่ถ้วน หากต้องการให้การพูดบรรลุตามความมุ่งหมาย จะต้องเลือกใช้สำนวนภาษา ที่ถูกต้องและเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติ

Livingstom (1983, p. 6) ได้อธิบายว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมในห้องเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกใช้ภาษาโดยใช้บทบาทสมมติและบทบาทสมมติไม่จำกัดว่าจะต้องอยู่ในห้องเรียนสามารถแสดงบทบาท สมมตินอกห้องเรียนได้ด้วยเช่นกัน ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในการใช้ภาษาให้ผู้เรียน สร้างความคุ้นเคย กับภาษาต่างประเทศ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการแก้ปัญหา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาทที่แสดง และให้นักเรียนได้ฝึกในบทบาทที่หลากหลายเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะในการใช้ภาษา

Seepo (2007, p. 100) อธิบายถึง การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นรูปแบบการสอนที่มี การกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนได้แสดงในสถานการณ์ที่สมมติให้โดย ให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตัวเอง สวมบทบาทอะไรและแสดงบทบาทเป็นบุคคลนั้น ๆ แสดงออกตามความรู้สึกลึกซึ้ง และประสบการณ์ตน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เข้าใจความรู้สึกลึกซึ้ง ทั้งของตนและผู้อื่นทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่แสดงด้วย

Chaithiang (2007, p. 160) อธิบายถึงการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือวิธีการสอนที่ผู้สอน ควบคุมสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นคิดว่า ผู้สอนจะใช้การแสดงออกทั้งด้านความรู้ ความคิด และ พฤติกรรมของผู้แสดงให้ความรู้และความเข้าใจกับนักเรียน และรู้จักปรับตัวหรือเปลี่ยนพฤติกรรมและ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

Khammanee (2009, p. 358) ได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยการให้ผู้เรียน สวมบทบาทในสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกลึกซึ้งของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็น ข้อมูลอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

จากข้อมูลอ้างอิงสามารถกำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

การจัดการเรียนรู้โดย
กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1. ทักษะการพูดภาษาจีน
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 23 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับต้น ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ซึ่งการสุ่มกลุ่มเป้าหมายที่อาศัยความน่าจะเป็นแบบสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดก่อนเรียนและหลังเรียน มีจำนวน 30 ข้อ
2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อวัดและประเมินความรู้ก่อนและหลังศึกษาเนื้อหาในแต่ละบท สำหรับในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2569 นักศึกษาจะได้ศึกษาเนื้อหาทั้งหมด 5 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 สวัสดี บทที่ 2 คุณเป็นคนประเทศไหน บทที่ 3 คุณชื่ออะไร บทที่ 4 นี่คืออะไร และบทที่ 5 คุณมีพจนานุกรมกี่เล่ม

แบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คนมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.24-0.75 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.30-0.80 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82 เกณฑ์การประเมินเป็นแบบรูปรีคัสกอร์ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะตามความเหมาะสม

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเนื้อหาในแบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน 2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม และ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยการให้คะแนนตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ (Nantasukon, 2011, p. 85-86) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้นักศึกษาทราบ ดำเนินการทดสอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติใช้เวลาทำการทดลอง 5 ครั้ง ครั้งละ 4 ชั่วโมง

2. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทั้ง 5 แผน โดยดำเนินการ 2 ส่วนดังนี้

1) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษากลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบหลังเรียน และทำการบันทึกคะแนนผลการทดสอบหลังการทดลองเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและทำการบันทึกคะแนนการประเมินเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำผลที่ได้หาค่าความก้าวหน้าของผลการเรียนรู้ และหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ นำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจัดกระทำ

โดยใช้สถิติเบื้องต้นตรวจสอบสภาพข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการวิเคราะห์มาสรุปผล จัดอันดับปัญหาที่ส่งผลกระทบมากไปน้อย และจัดทำรูปแบบรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Sample)

3. สอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน แสดงข้อมูลออกมาในรูปแบบร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (T-test)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

คะแนนผลสัมฤทธิ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	23	7.31	1.91	16.11	.000**
หลังเรียน	23	12.87	1.59		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X}$ = 12.87) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 7.31) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 16.11

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ผู้เรียนจำคำศัพท์ เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น	4.46	0.50	มาก
2. ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.32	0.59	มาก
3. ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น	4.58	0.50	มากที่สุด
4. ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และอยากเรียนภาษาจีน	4.06	0.77	มาก
5. ผู้เรียนมีความมั่นใจ และกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น	4.10	0.81	มาก
6. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ	4.32	0.74	มาก
7. การจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยคำนึงถึงเหมาะสมกับรายวิชา	4.50	0.79	มากที่สุด
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
9. ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง	4.56	0.70	มากที่สุด
10. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนที่ดีขึ้น	4.32	0.74	มาก
11. เนื้อหามีความง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.56	0.70	มากที่สุด
12. กิจกรรมเพิ่มพูนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร	4.64	0.60	มากที่สุด
13. เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย	4.52	0.50	มากที่สุด
14. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น	4.40	0.61	มาก
15. นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป	4.40	0.61	มาก
รวม	4.42	0.64	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาในรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมเพิ่มพูนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.58$)

ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง ($\bar{x} = 4.56$) เนื้อหาน่าสนใจ และทันสมัย ($\bar{x} = 4.52$) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเหมาะสมกับรายวิชา ($\bar{x} = 4.50$) ผู้เรียนจำคำศัพท์ เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.46$) นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป ($\bar{x} = 4.40$) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนที่ดีขึ้นผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.32$) ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.10$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และอยากเรียนภาษาจีน ($\bar{x} = 4.06$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนระดับต้นโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าไปมากเห็นได้ชัดเจนจากการเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กล่าวคือ ผลการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่าสาเหตุจากตัวผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 50 พื้นฐานภาษาจีนไม่เพียงพอ รวมถึงมีบางคนที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อน ส่งผลให้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ หลังจากดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนสะสมความรู้ ฝึกปฏิบัติผ่านการทำกิจกรรม และทบทวนบทเรียนในช่วงเวลาเรียนอย่างสม่ำเสมอ นำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้ถูกต้อง ภายใต้การควบคุมของเพื่อนและอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทุกคนพัฒนาขึ้นมากเห็นได้จากผลการทดสอบหลังเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนเหมาะสมกับการนำมาใช้ในรายวิชาฝึกปฏิบัติทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wisuthsiri, Banpeng, and Thassanamilap (2021) กล่าวว่าทักษะการพูดภาษาจีนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่าอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนในชั้นปีที่ 1 เมื่อเริ่มศึกษาในระดับอุดมศึกษา ยังปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและรูปแบบการเรียนการสอนได้ไม่ด้นัก เนื่องจากสภาพแวดล้อมและเนื้อหาการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป หากช่วงเริ่มต้น ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านการสื่อสารภาษาจีนที่ถูกต้อง ส่งผลให้การศึกษาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นย่อมเกิดปัญหาตามมา ดังนั้นการนำรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติเข้ามาใช้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคม สิ่งแวดล้อมการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป จากผลการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองมีส่วนร่วม และได้ลงมือปฏิบัติสม่ำเสมอ ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ และสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wisuthsiri, Banpeng, and Thassanamilap (2021) กล่าวกล่าวว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.47$) และทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Theerawut (2017) ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจมากในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เนื่องจากผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาและจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าเดิม กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยความเพลิดเพลิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนควรเตรียมเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ในบทเรียนหรือรายวิชานั้นให้ครบถ้วนเสียก่อน รวมถึงจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนให้มีขนาดเหมาะสมไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป ควรนำวิธีการวัดประเมินผลที่ทุกกลุ่มมีส่วนร่วม และควรยืดหยุ่นในเรื่องเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงควรหาวิธีแบ่งกลุ่มให้มีความยุติธรรมที่สุด สามารถแยกกลุ่มผู้เรียนเก่งปานกลาง อ่อนออกจากกัน นอกจากนี้ขณะทำกิจกรรม ผู้สอนทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้ชี้แนะคอยชี้แนะ เนื่องจากผู้เรียนยังไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น

2. ก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการคัดสรรกิจกรรมและเตรียมอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมให้เพียงพอและเหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นวาระเวลาในการเตรียมการสอน และเตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ จึงมีความสำคัญมาก หากผู้สอนมีเวลาไม่เพียงพอ หรือเตรียมอุปกรณ์ได้ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ย่อมส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมในแต่ละครั้งมีอุปสรรค นอกจากนี้การคัดสรรกิจกรรมควรคำนึงถึงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด แม้บางกิจกรรมอาจไม่สามารถให้มีส่วนร่วมได้ทุกขั้นตอน แต่ควรให้ผู้เรียนได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาท หน้าที่ของตน ผู้พูดและผู้ฟังอย่างทั่วถึง จะช่วยส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่นารวมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียน

2. กระจายผลการศึกษการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติต่อทักษะภาษาจีนด้านอื่น เช่น การฟัง การอ่าน และการเขียน รวมทั้งความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีน เพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนในภาพรวม

3. กระจายกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนรู้ไปยังระดับชั้น สาขาวิชา หรือ สถาบันการศึกษาอื่นเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัย และเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในบริบทที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- Academic and Educational Standards Division, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (2008). *Indicators and Core Learning Content for Science Subject Groups according to the Core Curriculum for Basic Education, B.E. 2551* (2008). Bangkok: Agricultural Cooperative Printing House of Thailand. (In Thai).
- Chaithiang, A. (2007). *Principles of Teaching (Revised Edition)*. (4th ed.). Bangkok: Odeon Store. (in Thai).
- Donkaewbua, S. (2015). *Linguistics for English Language Teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Khammanee, T. (2009). *The Science of Teaching: Knowledge for Managing Effective Learning Processes*. (8th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Klinhom, N., Mulmee, K., and Inprasit, W. (2017) Development of Chinese Speaking Ability through Task-Based Learning for 5th Grade Secondary School Students. *Journal of Educational Studies, Khon Kaen University*, 40(2). (In Thai).
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Nantasukon, R. (2011). *Classroom Research and Instructional Development Research*. Bangkok: Jut Thong. (In Thai).
- Ninlapak, B. and Swangtripob, C. (2023). Developing Chinese Reading Skills by Reading Aloud Skills in Chinese Language for Matthayomsuksa 5/5 Students at Watcharawittaya High School. *MCU Ubonratchathani Journal of Buddhist Studies*, 5(2), 719-726. (In Thai).
- Sangphanich, P. (2017). Development of French Speaking Skills through Role-Playing for Students Majoring in Tourism Management, Faculty of Management Sciences. *Journal of the Association of French Language Teachers of Thailand under Royal Patronage*, 134(40). (In Thai).

- Seepo, P. (2007). *The Best Ways to Teach English: Leading to Modern Teachers' Learning Management*. Bangkok: Aksorn Charoenthat. (In Thai).
- Suttaphakdee, S. (2017). *The Development of Learning Activities Using Role-Playing Combined with Skill-Based Exercises to Promote Chinese Speaking Skills and Self-Confidence of Grade 8 Students*. Master thesis, M.Ed., Mahasarakham University, Mahasarakham. (In Thai).
- Plaengsorn, R. (2016). Using Questions to Develop Thai Speaking Skills for Foreign Learners. *Silpakorn University Journal, Thai Edition*. 36(2), 191-208. (In Thai).
- Theerawut, K. (2017). A Study of Learning Achievements and Satisfaction towards 0109431 Chinese Proverbial Tales by Using Role-Play Method of the Third Year Chinese Major Students at Thaksin University.” *Inthaninthaksin Journal*. 12(3), 127-140. (In Thai)
- Wiriyachitra, A. (1989). *Language Teaching for Communicative Instruction*. Bangkok: Aksorn Charoenthat. (In Thai).
- Wisuthsiri, Y., Banpeng, M., and Thassanamilap, A. (2021). Developing Chinese Speaking Skills Using Role-Playing Activities: A Case Study from the International College, Surat Thani Campus, Prince of Songkla University. *Journal of Industrial Education*, 20(3), 112-121. (In Thai).
- Wongyotha, P., and Thaimit, S. (2017). Role-Playing Activities and Their Application in Teaching English Speaking. *Saeng-Isan Journal*, 15(1), 101-114. (In Thai).
- Yimskul, P. (2020). Learning Management of English Listening and Speaking Skills for 21st Century Communication Using CLT Skills for Students of the Faculty of Education, Thonburi Rajabhat University. *Thonburi Rajabhat Research Journal for Social Service*, 6(2), 14–28. (In Thai).
